

Direniş Dış Mihraklar Mı Örgütlüyor?

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Pzt, 24/06/2013 - 12:49

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

22 Haziran akşamı İstanbul'da Gezi Parkı protestoları sırasında yaşamını yitiren üç sivil ve bir polis memuru için Taksim Meydanı'nda karanfilli gösteri düzenlendi. Törene daha sonra yine polis, TOMA'larla ve biber gazıyla müdahale etti. Olay, dünya basınında olduğu kadar yurt içinde de "Türkiye'de kitleler, karanfillerle yeniden alanlara döndü" biçiminde yorumlandı.

Öte taraftan Başbakan Erdoğan bu olaylara karşı düzenlediği mitinglerine devam ediyor. 22 Haziran'da Samsun'da 23 Haziran'da Erzurum'da Başbakan Erdoğan "Milli İradeye Saygı" mitingleri düzenledi.

Her iki tarafın miting ve gösterileri arasında çok net ve açık bir biçimde **nitelik farkı** var. Direnişçiler; ağır biber gazıyla, su basıncıyla yaralanma, kör olma ve hatta ölme riskini göze alarak barışçı ve demokratik gösterilere katılırken, karşı tarafta bindirme kıtalar, AKP'li belediyelerin ve hükümetin kaynaklarıyla mitinglere katılıyorlar; belki de katılmaya zorlanıyorlar. Bir taraf düşmancasına polisin saldırılarına maruz kalırken, diğer taraf panayır ortamında Erdoğan'ın yalan ve iftira dolu kışkırtmalarını dinliyor.

Kısaca, Direniş taraftarları inanarak, yürekten, bin bir tehlikeyi göze alarak barışçı ve demokratik gösteri yaparken karşı taraf, sadece hükümet yalakalığı yapmaktadır. Bir taraf **devrimci bir coşku ve kararlılıkla özgürlük, demokrasi, bağımsızlık, doğal bir çevre için** mücadele ederken, diğer taraf sadece **kuru kalabalık** olarak hükümetin bir tertibidir.

Samsun mitinginde de Erzurum mitinginde de Başbakan Erdoğan, o her zamanki yaptığı, yalan dolu, iftiracı, kışkırtıcı, halkın temiz dini duygularını istismar eden konuşmalarını yineledi durdu.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Bülent Arınç ve Bekir Bozdağ, bütün güçleriyle bu son direniş eylemlerinin kaynağının **dış mihraklar** olduğunda ısrar etmektedirler.

Türkiye'de neredeyse dört haftadır devam eden Gezi Parkı eylemlerinden en çok **faiz lobisinin kazançlı çıktığını** iddia eden Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, bu olayların az da olsa Türkiye ekonomisini, turizmini vurduğunu, imajını, uluslararası gücünü lekelendiğini kabul etmek zorunda kalmıştır. Fakat kendi sorumluluğundan kaçarak!

Başbakan Erdoğan, Gezi Parkı olaylarının dış güçlerin bir tezgâhı olduğunu kanıtlamak için de Brezilya'daki son günlerde yükselen protesto eylemlerini örnek göstermektedir. Başbakan Erdoğan, Direniş dış mihraklı oyun olarak göstermekle aslında bir taşla **üç** kuş vurmaya çalışıyor:

- Hem olayların bütün sorumluluğunu üzerinden atmaya çalışıyor,
- Hem polisin göstericilere uyguladığı sert müdahaleye böylece uygun bir kılıf bulmuş oluyor,
- Ve hem de yaklaşan muhtemel bir ekonomik ve finans krizinin kaynağının dış güçleri göstererek **hedef şaşırtıyor**.

Buna karşılık Başbakan Erdoğan, her ne kadar dile getirmese de o eski bildik Kasımpaşalılığa devam

ediyor görünse de bir zamanlar Türk bayrağını bile yasaklatmış, resmi daire tabelalarından T.C. işaretini sildirmiş, Atatürk'ü ağzına almamış olsalar da artık mitinglerinde Türk bayrakları ve Atatürk flamaları taşımak zorunda kalmışlardır. Bu aslında Gezi Parkı direnişinin Başbakan ve AKP üzerinde ne kadar derin etki bıraktığının çok açık bir kanıtıdır! Bu işaretler bile Türkiye'nin gitmekte olduğu doğru yolu göstermektedir.

Kısaca Başbakan Erdoğan; dört haftadır sadece İstanbul'da değil bütün Türkiye'de, ülkemizde, başta gençlerimiz olmak üzere bütün halkımızın Erdoğan diktatörlüğüne karşı **özgürlük ve demokrasi için barışçı ve demokratik başkaldırısını, dış mihraklara bağlayarak hedef şaşırtmaya çalışıyor**; fakat yine de direnişin taleplerini kısmen ve çaktırmadan yerine getirmekten de geri duramıyor! Tipik Erdoğan politikası! Karizmayı baştan aşağı çizdirdiği halde, arsızlığa, yüzsüzlüğe ve agresif çirkef politikalarına yine de devam ediyor!

Başbakan Erdoğan'a ve AKP'ye yakın olan çevrelere göre, AKP hükümetine ve özellikle Başbakan Erdoğan'ın kendisine yönelik tezgâhlanan bu oyunun aktörleri veya dış mihrakları şunlardır:

- AKP hükümetinin PKK ile ortaklaşa giriştiği, adına "Çözüm Süreci" dediği **AKP-PKK ortaklığından** yurt dışında **rahatsızlık duyan bazı güçler**;
- AKP iktidarı döneminde ekonomik büyümeyle **faiz lobisinin ümüğünün sıkılmasından rahatsız olanlar**;
- Ve nihayet Türkiye'nin giderek AKP yönetiminde **küresel bir aktör** olacak güce erişmesini kışkırtanlardır!

Barış(!) süreci için tam bir değerlendirme yapmak, henüz erkendir. Bu bağlamda bir gerçek varsa o da PKK'nın daha henüz silah bırakmadığı, hatta sınır ötesine bile geçmediği, buna karşılık TSK'nın belli bölgelerden çekildiği söylentilerinin yaygın olmasıdır. Ayrıca Kandil'deki önde gelen teröristler ve BDP'li yöneticiler tarafından hükümete yönelik tehdit ve şantajın, giderek arttığıdır. Bu arada sık sık TSK mensuplarına uyarı mahiyetinde(Örneğin geçenlerde bir TSK helikopterine teröristlerce ateş açılması gibi) PKK terör saldırılarının da arttığı gözlenmektedir. Barış(!) konusunda sonuçların daha da netleşmesi, biraz daha zaman alacağına benzemektedir.

Yurt dışında; özellikle bu Barış(!) sürecinden rahatsız olabilecek yabancı güçler olarak, komşu ülkeler olan Irak, İran ve Suriye ilk akla gelenlerdir. Bu ülkelerin endişeleri, olsa olsa Türkiye'deki Barış(!) süreci nedeniyle PKK'nın silahlı güçlerinin kendi topraklarında daha da güçlü bir biçimde terör faaliyeti gösterme ihtimalidir. Elbette hiçbir ülke kendi topraklarında eşkıya faaliyeti yapan silahlı gücü istemez. Ancak bütün bu ihtimale rağmen İstanbul Taksim Gezi Parkı direnişi dâhil, bütün Türkiye'de AKP ve onun lideri Erdoğan'ın despot yönetim tarzına karşı yükselen demokratik kalkışmayı, bu üç komşu ülkenin AKP-PKK ortaklığı nedeniyle organize edebileceği tezi, akla pek yatkın gelmiyor.

Öte yandan Ortadoğu bölgesinde emperyalist ülkelerin çıkarlarına uygun gerçekleştirilmek istenen tek proje, **Büyük Ortadoğu Projesi** olduğunu dünya âlem bilmektedir. Bu proje uğruna Irak iki kez fiilen işgal edilerek bölünmüş; komşumuz Suriye'de ise kan hala oluk oluk akmaya devam etmektedir. Dolayısı ile Türkiye'de AKP ile PKK'yi bir araya getirip aralarında ortaklık kurulmasında en büyük çıkarı olan **dış güç, emperyalizmdir**. Nitekim Ankara'daki ABD büyükelçisi Ricciardone, Gezi parkı olaylarının biraz olsun yatışmasını fırsat bilerek, Barış(!) süreci konusunda hemen hareket geçmiş, AKP'yi ziyaret ederek arkasından bu süreci desteklediğine dair net mesajlar vermiştir.

Kısaca AKP-PKK ortaklığından veya Barış(!) sürecinden en çok rahatsız olan, Türk halkının, Türk ulusunun kendisidir! Bu bağlamda AKP hükümetine ve özellikle de bu sürecin baş mimarı olan Başbakan Erdoğan'a Barış(!) sürecinden dolayı dış güçlerin oyun oynaması tezi bu nedenle saçma sapan bir iddiadır.

Faiz lobisi hikâyesi ise tamamen Başbakan tarafından uydurulmuş, hatta 10 senedir Türkiye gerçeklerini kasıtlı olarak çarpıtan bir efsanedir. Gerçekte faiz lobisi yıllarca AKP hükümetinin uyguladığı **Neoliberal** politikalar, borç ve sıcak para sayesinde milyarlarca dolar faizi Türkiye'den dışarıya transfer etmiştir ve halen de etmektedir. Sayın Prof. Esfender Korkmaz'ın hesabına göre Türkiye'den dışarıya transfer edilen faiz, yılda ortalama 20 milyar dolar civarındadır.

Geçenlerde Amerikan Merkez Bankası(FED) Başkanı Bernanke, artık ABD’de ekonominin rayına oturduğundan, bu nedenle de tahvil alımlarının yavaşlayacağından, faizlerin de buna bağlı olarak yükseleceğinden bahsetti. Bernanke’nin bu mesajına piyasalar çok tedirgin bir reaksiyon gösterdiler. Özellikle Türkiye’de borsa düştü, döviz sepeti pahalandı. Çünkü Bernanke’nin bu uyarısı, Türkiye ekonomisi için iki olumsuz etkinin habercisi idi. Birincisi, bundan böyle cari açık veren Türkiye’ye Sıcak Para biçiminde çok **daha az döviz girişi olacak**; ikincisi, faizlerin yükselmesi nedeniyle Türkiye’nin **dış kredileri daha da pahalıya patlayacaktır**. Cari açığa neden olan ekonomi politikaların sahibi sanki kendi hükümeti değilmiş gibi, Başbakan Erdoğan, daha şimdiden ekonomimiz için oluşacak bu olumsuz etkinin sorumluluğunu üzerinden atarak dış güçlerin üstüne yıkmaya çalışıyor.

Türkiye’nin küresel bir aktör olma hikâyesi de tam bir **uçuk kaçık masaldır**. Türkiye, AKP iktidarında “Yeni Osmanlılık” rüyasıyla nerdeyse bütün komşularıyla ilişkilerini bozmuştur. Türkiye’nin küresel bir aktör olması bir tarafa; komşumuz Yunanistan’ın, Lozan antlaşmasına aykırı olarak bize ait bazı Ege’deki adalarımızı fiilen işgal etmesine, Güney Kıbrıs yönetiminin de İsrail ile birlikte bizim de en doğal hakkımız olduğu Doğu Akdeniz sularında petrol aramasına bile sesini çıkaramayacak kadar aciz bir duruma düşmüştür!

Özetle Başbakan Erdoğan, Gezi Parkı direnişinin elde ettiği uluslararası sempati ve dayanışmayı istismar ederek, bu direnişe gösterilen ilgi ve itibarı çarpıtarak, kendi despotik davranışına ve siyasetine malzeme yapmaya çalışması ayrıca da kayda değer bir Erdoğan klasiğidir. Sinekten yağ çıkarmaya çalışarak, her fırsatı kendi lehine çevirmeye çalışan bu zihniyet, zaten ülkeyi bu duruma düşüren zihniyetin ta kendisidir!

Gezi parkı olayları ile ilgili yazdığım son yorumumda; AKP’nin ve özellikle onun lideri Erdoğan’ın **dayatmacı ve diktacı** yönetim tarzına karşı sürdürülen ve dört insanımızın ölümü, binlercesinin yaralanması ve tutuklanmasıyla sonuçlanan bu büyük direnişten; AKP, **yaralı fakat diri** olarak; direnişçiler ise **yaralı fakat muzaffer** olarak çıktıkları sonucunu çıkarmıştım.

Direnişçilerin en büyük başarısı, AKP’nin beş senede kurduğu “**Korku duvarını**” **yıkması** ve AKP karşı büyük bir muhalefet cephesini spontane olarak **birleştirmesidir**. Ayrıca direniş; AKP hükümetinin ne kadar taraflı, ayrımcı, ne kadar haksız ve hukuksuz olduğunu, gerektiğinde AKP hükümetinin kendi halkına karşı nasıl zalim olabileceğini bütün dünyaya göstermiştir. Direniş, Türkiye’de medyanın, özellikle TV kanallarının büyük çoğunluğunun iktidar yalakası olduğunu da gözler önüne sermiştir.

Karşı tarafta, hükümet cephesinde ise Başbakan Erdoğan; mücadelede yara almasına, mitinglerinde **Türk bayrağı** ve **Atatürk flamaları** taşıyarak taviz verme pozisyonuna düşmesine rağmen ve de özellikle yurt dışında büyük ölçüde imaj ve itibar kaybetmesine rağmen, hâlâ bu süreçten güçlenerek çıktıklarını, iddia edebilmektedir. AKP iktidarının ve Başbakan Erdoğan’ın olaylar içindeki en etkin yöntemi, her zaman ki gibi ve de herkesin de bizzat yaşayarak tanıklık ettiği gibi; yalan, dolan, iftira, kışkırtıcılık, sahtekârlık ve kendi halkına karşı acımasız **şiddet** uygulaması olmuştur. Başbakan bildiğinden de asla şaşmamaktadır. Tam tersine Başbakan Erdoğan, iktidarını sürdürmek için giderek daha da gaddar ve acımasız bir biçimde halkın her türlü demokratik talebini şiddetle bastırmaktadır.

Aslında bu sonuç, bence doğal bir sonuçtur. Çünkü bir diktatör birkaç gün içinde, birden bire karakter değiştiremez. Zaten Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da bunu itiraf etmiştir. “Ben böyleyim; değişmem!” demiştir. Onun değişmesini veya değişeceğini bekleyenler, daha çok bekleyeceklerdir.

Buna karşılık direnişçiler, kendi **doğrudan demokrasilerini** çoktan oluşturmuşlar bile! Modern iletişim çağının vatansever ve özgürlük düşkünü gençleri, internet ve sosyal medya araçlarını daha da mükemmel bir biçimde kullanarak örgütlenmektedirler. Artık akşamları direnişçiler, oturdukları bölgeye veya semte en yakın bir parkta toplantılar ve forumlar düzenlemekte, birbirleriyle fikir alışverişinde bulunmaktalar ve birbirlerini daha yakından tanıyarak **birlik ve beraberliklerini daha da pekiştirmektedirler**.

Bir mücadeleyi kazanmak için **haklı olmak**, elbette büyük bir avantajdır; fakat **yeterli değildir**. Bir mücadelede yenmek için gerekli olan en önemli koşul ise **örgütlü ve güçlü olmaktır**! Büyük Direniş, mücadelenin ateşi içinde deneye deneye, tartışa tartışa bu örgütlülüğü ve o gücü kendisinde bulacak, AKP hükümetini er-geç yenecektir.

Mehmet ÇAĞIRICI

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]

Kaynak URL (07/05/2024 - 09:12 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/direnisi-dis-mihraklar-mi-orgutluyor>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>